

(92) : I

Melléklet a 205. számú irományhoz.

Indokolás

„a világháborútól érintett ipari tulajdonjogok fentartására és visszaállítására vonatkozó megállapodás becikkelyezéséről“
szóló törvényjavaslathoz.

A világháború alatt a nemzetközi érintkezés a hadviselő államok között megszakadván, a találmányi szabadalmaknak, védjegyeknek, használati mintáknak és mustráknak oltalom céljából más államokban való bejelentése is természetesen szünetelt. Az ellenségeskedések befejeztével a legtöbb állam indítatva érezte magát oly intézkedések tételére, amelyek a felsorolt ipari tulajdonjogoknak megszerzését és megtartását megkönnyíteni alkalmasnak látszottak és pedig úgy azokét, amelyek megszerzése iránt az eljárás még a háború kitörése előtt folyamatba tétetett, mint azokét, amelyeknek megszerzését a háború lehetetlenné tette. Mindezek az intézkedések rendkívül eltérők voltak, ami visszás helyzetet teremtett annak folytán, hogy a szóban levő könnyítések a külföldi államok polgárainak csak a viszonyosság feltételezése mellett adtak.

E mellett a békeszerződések csakis a volt ellenséges államok közti viszonyt rendezték, ellenben érintetlenül hagyták egyrészt a volt semleges és a volt szövetséges államok közt, másrészt az ellenséges államok közt fennálló viszonyt.

Kivánatos tehát, hogy ez intézkedések terén a mellőzhetlen egységesség ismét helyreállítsák.

A multban a kölcsönös és egyenlő elbánást a legtöbb külföldi állam az által biztosította, hogy belépett az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi szövetségbe, melynek hazánk is ezidőszert is tagja. Ez az Unio, illetve annak berni irodája tette most meg a kezdeményező lépést az egységesítés iránt, igen helyesen csak azokat a kérdéseket igyekezve megoldani, amelyek a békeszerződésben is érintettek.

Ezek legfontosabbja a találmányi szabadalmak elsőbbségének érvényesítésére szükséges bejelentések határidejének kérdése, mely határidőt a jelen megállapodás annak életbelépésétől vagyis 1920. évi szeptember hó 30-ikától számított hat hónappal, vagyis 1921. évi március hó 31-ikéig hosszabbítja meg.

A megállapodás második intézkedése a szabadalmi díjak és díjpótlékok kifizetésére megállapított határidőt az előbb említett kezdő időponttól számított egy évvel, vagyis 1921. évi szeptember hó 30-ikáig tolja ki. Végül harmadik rendelkezésében kimondja a megállapodás, hogy az ipari tulajdonjogok gyakorlatba, illetve használatba vételére előirt időtartamba a háború kitörése napjától a jelen megállapodás életbelépése napjáig elmúlt idő nem számítatik be és hogy az 1914. évi augusztus hó 1-én fennállott ipari tulajdonjogok gyakorlatba vagy használatbavételére előirt időtartam a jelen megállapodás életbelépése napjától számított két évvel meghosszabbíttatik.

Ez röviden összefoglalva a megállapodás tartalma. Az itt ismertetett határidők azonban eltérők a békeszerződésben megállapított határidőktől, amelyeket az egyezmény 5. §-a kifejezetten érintetlenül kíván hagyni, minek folyománya az, hogy más intézkedések alkalmaztatnak a volt ellenséges és más a volt semleges és szövetséges államokkal szemben. Ez az eltérés azonban kevésbé súlyos, mint a mostani állapot, amidőn minden ellenséges, szövetséges és semleges állam más és másként intézkedik.

Minthogy tehát a megállapodás határozottan hozzájárul a helyzet tisztázásához, másrészt pedig a magyar állampolgárokra nézve határozottan előnyt jelent, a megállapodást nézetem szerint el kell fogadnunk.

Minthogy végül a megállapodás még a trianoni béke megkötése előtt keletkezett és így a versaillesi és a st. germaini békeszerződés mellett a trianoni békeszerződést külön fel nem említi, a jelen törvényben kellett intézkedni a trianoni békeszerződés rendelkezéseinek fenntartásáról.

Budapest, 1921. évi január hó 29-én.

*Hegyeshalmy Lajos s. k.,
kereskedelmügyi m. kir. miniszter.*

1921. I.

231. szám.

A nemzetgyűlés igazságügyi, közgazdasági és külügyi bizottságainak

együttes jelentése

„a világháborútól érintett ipari tulajdonjogok fentartására és visszaállítására vonatkozó megállapodás becikkelyezéséről“ szülő 205. számú törvényjavaslat tárgyában.

Tisztelt Nemzetgyűlés!

A találmányi szabadalmaknak, védjegyeknek, használati mintáknak és mustráknak oltalom céljából más államokba való bejelentése hosszú időn keresztül szünetelt, miután a világháború alatt a nemzetközi érintkezés nemcsak a hadviselő államok között, hanem még a semleges államokkal is megszakadt, illetve szerfölött megnehezítettetett. A háború megszűnése után a legtöbb állam szükségét érezte annak, hogy olyan intézkedéseket tegyen, amelyek a fent felsorolt ipari tulajdonjogoknak megszerzését és megtartását megkönnyítik. Amde ezek az intézkedések az egyes államokban különbözők, és így egymástól eltérők voltak, miért is az ipari tulajdonok védelmére alakult nemzetközi szövetségnek berni irodája az egységesítés iránt kezdeményező lépést tett és ennek eredménye a jelen törvényjavaslatban összefoglalt megállapodás lett.

Félreismerhetetlen érdeke országunknak is, hogy ehhez a megállapodáshoz csatlakozzunk, amelyre való felhatalmazást tartalmazza jelen törvényjavaslat. A megállapodásban foglalt nemzeti érdeket a bizottság felismerve, kéri a t. Nemzetgyűlést, hogy a törvényjavaslatot úgy általánosságban, mint részleteiben is elfogadni, és egyúttal az ügy tárgyalásának sürgősségét kimondani méltóztassék.

Kelt Budapesten, az igazságügyi, közgazdasági és külügyi bizottságoknak 1921. évi március hó 2-án tartott együttes üléséből.

Huszár Károly s. k.
az együttes bizottság elnöke.

Mikovinyi Jenő s. k.
az együttes bizottság előadója.

I. TÖRVÉNYCIKK

a világháborútól érintett ipari tulajdonjogok fenntartására és visszaállítására vonatkozó megállapodás becikkelyezéséről.⁽¹⁾

(Magyarországnak a megállapodáshoz való csatlakozása Bernben 1921. évi március hó 26-án közöltetett.)

(Kihirdettetett az Országos Törvénytárnak 1921. évi március hó 30. napján kiadatott 1. számában.)

1. §. A m. kir. minisztérium felhatalmaztatik, hogy Magyarországnak az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi Unió részéről a világháborútól érintett ipari tulajdonjogok fenntartására és visszaállítására vonatkozóan Bernben 1920. évi június hó 30. napján létesített megállapodáshoz való csatlakozás a végett a szükséges intézkedéseket megtegye.

2. §. Az 1. §-ban említett megállapodás szövege a következő:⁽²⁾

MEGÁLLAPODÁS

a világháborútól érintett ipari tulajdonjogok fenntartása és visszaállítása tárgyában.

Az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi Unió tagállamainak alulírt teljhatalmú és kormányaik által megfelelően feljogosított meghatalmazott képviselői közös megegyezéssel és a megerősítés fenntartásával a világháborútól érintett ipari tulajdonjogok szabályszerű gyakorlásának biztosítása és megkönnyítése céljából a következőkben állapodtak meg:

1. cikk. A Párisban 1883. évi március hó 20-án megkötött és Washingtonban 1911-ben módosított egyezmények 4. cikkében megszabott elsőbbségi határidőket, melyek a találmányi szabadalmak, használati minták, gyári vagy kereskedelmi védjegyek, minták és mustrák védelmére irányuló kérvények bejelentésére és bejegyzésére vonatkoznak, ha ezek a határidők 1914. évi augusztus hó 1. napjáig még le nem jártak, vagy ha ilyen határidő a háború alatt kezdődött, vagy megkezdődhetett volna, ha a háború ki nem tör, mindegyik magas szerződő fél az előbb idézett egyezmény által elismert jogok birtokosai, vagy azok jogutódjai javára a jelen egyezmény életbeléptetésétől számított hat hónappal meghosszabbítja.⁽³⁾

Ez a határidőmeghosszabbítás nem érintheti azonban bármely magas szerződő fél, vagy bármely személynek olyan ipari tulajdonjogait, melyek-

(1) A törvényjavaslatot a kereskedelemügyi miniszter 1921 jan. 29-én nyújtotta be 205. sz. a. — A nemzetgyűlés igazságügyi, közgazdasági és külügyi bizottságainak jelentése: 1921 márc. 2. 231. sz. a. Nemzetgyűlési tárgyalás: 1921 márc. 16. a 166. ülésben; harmadszori olvasás: 1921 márc. 17. a 167. ülésben.

(2) A francia szöveget a nyomdai viszonyok miatt nem közölhetjük.

(3) Az ipari tulajdon védelmére létesített nemzetközi egyezményeket az 1908:LII. és az 1913:VIII. t.-c. cikkelyezik be.

nek ezek a jelen megállapodás életbelépés idejében jóhiszeműleg élvezetében vannak és amelyek az elsőbbségi határidő igénybevétele alapján kért jogokkal ellentétben állanak. Ezek a személyek jogaik élvezetében meghagyatnak akár saját személyökben, akár képviselőik, akár az engedélyjogosultak által, ha a jogátruházás a jelen megállapodás életbelépése előtt történt; és e személyek nem zavarhatók, vagy büntethetők, mint jogbitorlók.

2. cikk. Az egyezmény által elismert jogok birtokosai részére a jelen megállapodás életbeléptetésétől számított egyévi határidő engedélyeztetik, hogy ezalatt minden díjpótlék, vagy bármilyen büntetési pótdíj nélkül elvégezthessék mindazokat a cselekményeket, megfelelhessenek mindazoknak a megszabott alakszerűségeknek, megfizethessék mindazokat a díjakat és általában mindazokat a kötelezettségeket teljesíthessék, amelyek az egyes államok törvényei és rendeletei értelmében szükségesek azoknak az ipari tulajdonjogoknak megtartására, vagy elnyerésére, amely jogokat 1914. évi augusztus hó 1-én már megszerezték volt, vagy amely jogokat, ha a háború ki nem tör, a háború előtt, vagy alatt benyújtott kérvény alapján azóta már megszerezték volna.

Ipari tulajdonjogok, amelyek valamely cselekvés elmulasztása, valamely alakszerűség nem teljesítése, vagy valamely illeték kifizetésének elmulasztása következtében elévültek, harmadik személyeknek a találmányi szabadalmakra, használati, vagy ipari mintákra és rajzokra vonatkozó, jóhiszeműleg megszerzett jogai épségben tartásával újból felélednek.

3. cikk. Az 1914. évi augusztus 1. napjától a jelen megállapodás életbelépéséig elmult idő nem számít be a szabadalom gyakorlatbavételére valamely ipari vagy kereskedelmi védjegy, vagy rajz és ipari minta használatbavételére előírt időtartamba; a felek megegyeznek abban is, hogy csupán a gyakorlás szünetelése, vagy nem használása okából nem évülnek el, vagy nem szünek meg a jelen megállapodás életbelépésétől számított két éven belül azok a szabadalmi, ipari vagy kereskedelmi védjegy, rajz és ipari minta jogok, melyek 1914. év augusztus 1-én még fennállottak.

4. cikk. A jelen megállapodás rendelkezései a védelemnek csak legkisebb mértékét tartalmazzák és nem gátolják azt, hogy valamely szerződő ország törvényhozása által megállapított előnyösebb rendelkezések alkalmazása igénybe vétessék, hasonlóképen lehetővé teszik kedvezőbb és a jelen megállapodással nem ellentétes oly megállapodások fennmaradását, amelyeket az aláíró országok kormányai kötöttek, vagy kötni fognak külön szerződések, vagy viszonzossági záradékok alakjában.

5. cikk. A jelen megállapodás rendelkezései semmiben sem érintik a hadviselő államok között 1919 január 28-án Versaillesben és 1919. évi szeptember 10-én St.-Germainban aláírt békeszerződésekben foglalt megállapodásokat, amennyiben azok bizonyos fenntartásokat, kivételeket, vagy megszorításokat tartalmaznak.

A jelen megállapodás megerősítendő és a megerősítő okiratok legkésőbb három hónap lefolyása alatt Bernben bemutatandók. Azon magas szerződő felek között, akik a megállapodást így megerősítették, a megállapodás azon a napon lép hatályba, amely napon a megerősítő okiratok bemutatásáról a jegyzőkönyv felvételét, minden más hatalomra nézve a saját megerősítő okiratainak bemutatása napján.

Azok az országok, amelyek jelen megállapodást nem írták alá, kíván-
ságukra ahhoz utólag csatlakozhatnak; ez a csatlakozás írásban közöltetik
a svájci szövetség kormányával és ez utóbbi által a többi kormánylyal.
A csatlakozás a megállapodásban foglalt minden rendelkezéshez teljesen
joghatállyal bíró és haladék nélküli hozzájárulást és az ebben biztosított
minden előnyben való részesedést von maga után.⁽¹⁾

Ez a megállapodás ugyanoly erejű lesz, mint az általános egyezmény
és hatályon kívül fog helyezettetni egyszerű államértekezleti határozattal
(Egyezmény 14. cikke), mihelyt átmeneti hivatását betöltötte.

A jelen megállapodás egyetlen példányban iratik alá, mely a svájci
szövetség kormányának levéltárában helyeztetik el. Egy hitelesített pél-
dányt a most említett kormány el fog juttatni az aláíró országok kormá-
nyai mindegyikéhez.

Kelt Bernben, 1920. évi június hó 30-án.

(Következnek az aláírások.)

ALÁÍRÁSI JEGYZŐKÖNYV.

Az alulírott teljhatalmú és ehhez megfelelően meghatalmazott képvise-
lők mai napon összegyűltek. «A világháborútól érintett ipari tulajdonjogok
fenntartására és visszaállítására vonatkozó megállapodás» aláírása végett.

Az aláírás előtt tudomásul vették Svájc teljhatalmú képviselője által
felolvasott következő Értelmező Nyilatkozatot:

«Több kormánylynak a svájci szövetségtanácshoz intézett kérelmére for-
málisan megállapítatik, hogy amiként e tanács 1920. évi május 29-én
kelt jegyzékében már kijelentette, mindazon államokra nézve, amelyek
jelen megállapodáshoz csatlakoztak, vagy ahhoz a jövőben csatlakozni fog-
nak, a megerősítések első kicserelésének napja fog tekintetni az abban
megállapított különböző határidők kezdő időpontjául.»

Ezután Svédország teljhatalmú képviselője a következő Nyilatkozatot
olvasta fel:

«Svédország a jelen megállapodáshoz a gyári, vagy kereskedelmi véd-
jegyek és az ipari minták és mustrák kizárásával csak a találmányi sza-
badalmakra és használati mintákra vonatkozólag csatlakozik és pedig az
alábbi megszorításokkal:

1. A Svédországban érvényben levő törvényhozás szerint, mely a parla-
ment közreműködése nélkül nem változtatható meg, a jelen megállapodás
első cikkében említett elsőbbségi határidő 1920 június 30-án jár le.

2. Egy épen most elfogadott svéd törvény értelmében olyan kérelmet,
mely egy elévült, vagy elutasított találmányszabadalom iránti kérelem
újából való megvizsgálására irányul. 1921 január 1-je előtt kell bemu-
tatni, illetőleg amennyiben az elévülésről, vagy elutasításáról szóló hatá-
rozat 1920. június 30-ika után hozatnék, a határozatot követő hat hóna-
pon belül.

Ugyane törvény értelmében valamely találmányi szabadalom újbóli érvé-
nyesítésére irányuló kérelmet 1921 január 1. előtt kell bemutatni.

(1) A megállapodáshoz csatlakozott államokat felsorolja s a megújítási határidőt megállapítja az
1921 ápr. 26. K. M. hirdetmény (Bp. K. 94. sz.).

Gondoskodás történt azonban arról is, hogy e határidők egy általános rendelkezés által hat hónappal meg legyenek hosszabbíthatók.»

Ennek hitelül az alulírott teljhatalmú képviselők helyesnek találták a jelen jegyzőkönyvet.

Kelt Bernben, 1920 június 30-án.

(Következnek az aláírások.)

3. §. A jelen törvényben foglalt megállapodás rendelkezései nem érintik az 1920. évi június hó 4. napján Trianonban megkötött békeszerződés rendelkezéseit.

4. §. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter felhatalmaztatik, hogy a jelen törvény 2. §-ába iktatott megállapodást Magyarországra nézve az általa meghatározandó időpontban hatályba léptesse és végrehajtása iránt a szükséges intézkedéseket megtegye.⁽¹⁾

5. §. Jelen törvény kihirdetésének napján lép életbe.

II. TÖRVÉNYCIKK

az 1920/21. költségvetési év első három hónapjában viselendő közterhekről és fedezendő állami kiadásokról szóló 1920: XIV. t.-c. hatályának 1921. évi május hó végéig való kiterjesztése tárgyában.⁽²⁾

(Kihirdettetett az Országos Törvénytárnak 1921. évi március hó 31. napján kiadott 2. számában.)

1. §. Az 1920/21. költségvetési év első három hónapjában viselendő közterhekről és fedezendő állami kiadásokról szóló 1920: XIV. t.-c. 1. és 2. §-aiban foglalt rendelkezések hatálya az 1921. év május hó végéig kiterjesztetik.⁽³⁾

2. §. Az állami, államvasúti és vármegyei tisztviselőkre és egyéb alkalmazottra vonatkozó egyes intézkedésekről szóló 1920: XI. t.-c. 7. §-ának második bekezdésében foglalt felhatalmazás, amely az ugyanazon szakasz első bekezdésében említett tisztviselőknél, alkalmazottaknál, nyugdíjasoknak, özvegyeknek és árváknak kedvezményes ellátására vonatkozik, az 1921. évi június hó végéig meghosszabbíttatik.⁽⁴⁾

Felhatalmaztatik egyben a kormány arra, hogy a közszolgálati tisztviselők és egyéb alkalmazottak (nyugdíjasok, özvegyek és szülőtlen árvák) részére az 1921. év április, május és június hónapjaira rendkívüli segélyeket engedélyezhessen. Erre a célra az említett hónapokra összesen 300 millió korona hitel bocsáttatik a kormány rendelkezésére.⁽⁵⁾

3. §. A VIII. fizetési osztályba sorozott bírósági jegyzői állások az illetmények érintetlenül hagyásával bírósági titkári állásokká rendszeresíttetnek át. A VIII. fizetési osztályba eddig kinevezett bírósági jegyzők e törvény alapján bírósági titkárokká lesznek.

4. §. A nyilvános betegápolás költségeinek fedezéséről rendelkező

(1) A t.-c. végrehajtásáról az 1921. márc. 30. 62,272/921. K. M. sz. r. szól (Bp. K. 68. sz.).

(2) A törvényjavaslatot a pénzügyminiszter 1921 márc. 5-én nyújtotta be 236. sz. a. — A nemzetgyűlés pénzügyi bizottságának jelentése: 1921 márc. 7. 249. sz. a. Nemzetgyűlési tárgyalás: 1920 márc. 18., 19. a 168., 169. ülésben; harmadszori olvasás: 1921 márc. 21. a 170. ülésben.

(3) További kiterjesztés 1921: XVI. t.-c. Utolsó felhatalmazási (indemnítási) tv.: 1921: XI. t. c. utolsó költségvetési tv.: 1914: XXVII. t.-c. 1920/21. évi költségvetési tv.: 1921: XXIII. t.-c.

(4) E felhatalmazás alapján adta ki a miniszterium a 3318/921. M. E. sz. r. a 2000/920. sz. r. meghosszabbításáról (Bp. K. 102. sz.).

(5) A rendkívüli segélyről a 2500/921. M. E. sz. r. szól (Bp. K. 78. sz.). E bek. alapján engedélyezett segélyeket meghosszabbítja és felemeli az 1921: XLVI. t.-c. 1. §-a.